

Sunt credincioșii Vechiului Testament copii ai lui Dumnezeu?

Ioan 11.52,53; 1.12; Romani 9.7,8; Galateni 4.1-7

Roy A. Huebner

© SoundWords, Online începând de la: 30.01.2021, Actualizat: 30.01.2021

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Remarca redacției

În acest articol scurt sunt citate unele pasaje din Biblie care arată clar că credincioșii Vechiului Testament sunt copii ai lui Dumnezeu.

Versete călăuzitoare: Ioan 11.52,53; 1.12; Romani 9.7,8; Galateni 4.1-7

Sunt multe rezultate care rezultă din lucrarea făcută la cruce. Două sunt numite aici. În lucrarea de la cruce era o prevedere pentru națiunea Israel ca atare. Aceasta este baza pentru binecuvântarea poporului acesta în Împărăția de o mie de ani. Dar era și o prevedere pentru baza pe care copiii lui Dumnezeu puteau fi adunați într-unul. Observă, că pasajul acesta vorbește despre copii ai lui Dumnezeu care erau risipiți. Înainte de finalul încercării primului om, adică, în timp ce omul dintâi avea o poziție în Adam înaintea lui Dumnezeu, cei care erau născuți din nou nu puteau constitui o părtășie vizibilă de copii. De exemplu, Legea nu se adresa copiilor lui Dumnezeu ca atare, ci omului aflat în poziția lui Adam, sub încercare. Copiii lui Dumnezeu nu aveau nici o bază să constituie o astfel de părtășie vizibilă sub Lege, despărțită de restul. Ce s-a petrecut acolo? Copiii erau împrăștiați, nu erau adunați într-unul. În moartea Domnului s-a pus baza pentru ca copiii lui Dumnezeu să se cunoască reciproc și să poată fi adunați într-unul. Argumentul meu este că Ioan 11.52 se referă realmente la credincioși aflați pe terenul vechi-testamental ca și *copii ai lui Dumnezeu* risipiți.

Ioan 11.51,52: Dar aceasta n-a spus-o de la sine, ci, fiind mare preot în anul acela, a profețit că Isus urma să moară pentru națiune; și nu numai pentru națiune, ci și ca să-i adune într-unul singur pe copiii lui Dumnezeu cei risipiți.

Și aceasta are referire la înțelegerea corectă a textului din Ioan 1.12:

Ioan 1.12: Dar tuturor celor care L-au primit, le-a dat dreptul să fie copii ai lui Dumnezeu: celor care cred în Numele Lui.

Numele Lui cuprinde aici cine este El și ce a făcut El la cruce și ce a rezultat din aceasta. Ioan 1.12 nu se referă la a deveni nou născut, ci mai degrabă la dreptul de a primi poziția de copii. Aceasta face parte din noua ordine, care a fost introdusă prin lucrarea lui Hristos și prin ceea ce a rezultat din ea, așa cum se găsește în mod deosebit în evanghelia după Ioan și în epistolele lui Ioan. S-a pus baza pentru ca copiii risipiți ai lui Dumnezeu să se cunoască reciproc și să poată constitui o unitate despărțită, vizibilă – prin aceea că ei ocupă locul într-o relație cu Dumnezeu revelată și cunoscută.

Cu privire la întrebare: Sfinții vechi-testamentali erau născuți din Dumnezeu, însă ei nu se puteau numi pe ei înșiși copii ai lui Dumnezeu, deoarece răscumpărarea nu era încă făcută și Duhul filiațiunii nu era încă dat. Ei nu puteau ocupa această poziție. Cuvântul este clar în privința aceasta. Acesta este înțelesul din Ioan 1.12, cei care erau născuți din Dumnezeu prin Duhul au primit pe Hristos, au primit dreptul (autoritatea, îndreptățirea) să ocupe poziția de copii ai lui Dumnezeu.¹

Romani 9.7,8: nici nu sunt toți copii, pentru că sunt sămânța lui Avraam; ci: „În Isaac ți se va numi sămânța”. Adică nu copiii cărnii sunt copii ai lui Dumnezeu, ci copiii promisiunii sunt socotiți ca sămânță.

Aici se face referire la relațiile vechi-testamentale și este un contrast clar între copiii cărnii și copiii lui Dumnezeu. Evident Isaac era un copil al lui Dumnezeu și Ismael nu era.

Galateni 4.1-7: Spun dar: cât timp moștenitorul este copil, nu se deosebește cu nimic de rob, deși este stăpân peste toate; ... dar când a venit împlinirea timpului, Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său, ... ca să primim înfierea. Dar, pentru că sunteți fii, Dumnezeu a trimis în inimile noastre pe Duhul Fiului Său, care strigă: „Ava, Tată!” Astfel, nu mai ești rob, ci fiu; iar dacă ești fiu, ești și moștenitor prin Dumnezeu.

Și epistola către Galateni explică clar și deplin diferența. ... „pentru că toți sunteți fii ai lui Dumnezeu, prin credința în Hristos Isus” (Galateni 3.26). Diferența între sfinții aflați sub vechiul legământ și creștinii credincioși este explicată clar în Cuvânt.²

Tradus de la: [Sind die Gläubigen des Alten Testaments Kinder Gottes?](#)

Extras din capitolul „The Position of OT Saints“
din *From New Birth to New Creation*, pag. 47.

Traducere: Ion Simionescu

Adnotare

[1] J.N. Darby, *Letters*, Iulie 1873, vol. 2, Nr. 141, pag. 233.

[2] J.N. Darby, *Letters*, vol. 2, Nr. 141, Iulie 1873, pag. 233.